

Ateş Yakmış Bizi

– alacalı · 19 Ekim 2013

Taşın sert olduğunu, yar ölünce anladım
İnsan gerçek sevince, hasreti pek tatmadım
Suda boğulacaksak, yüreğine fanladım
Ateş yakmıştı bizi, kalbine ben atmadım

Ben o yarsiz üşüdüm, umutlarda son kıştım
İnkâr etmiyorsan da, anıları yakmıştım
Onu onsuz sevmem de, sevdasına akıştım
Ateş yakmıştı bizi, kalbine ben atmadım

Sana ben çok yakıştım, sakın ha inkâr etme
Seni sevmek büyük suç, ruhumu yalnız yitme
Biliyorsun üşürken, acıları terketme
Ateş yakmıştı bizi, kalbine ben atmadım

Yaşandıkça son değil, yar sevdikçe büyürsün
Yükseklere çıktıkça, sevdiğini görürsün
Beden toprak olunca, unutulup ölürsün
Ateş yakmıştı bizi, kalbine ben atmadım

İyidinleyin dostlar, benim sevdam çam dibi
Ulu çınar kocaman, yaprak dökse han gibi
Yıkılması pek zordur, kale duvarı tipi
Ateş yakmıştı bizi, kalbine ben atmadım

Bahattin'im aşığım, aşkı kalbe katanım
Bu alemde yalnız, özleyip de yatanım
Yaşatan son erkeğim, belkide o vatanım
Ateş yakmıştı bizi, sevdanı ben atmadım
Bahattin Tonbul

15.2.2013